

Doba vánoční – V noci A – B – C

*Nebojte se! Zvěstuji nám velikou radost,
radost pro všechny lid: Dnes se narodil Spasitel.
(Srov. Lk 2,10.11)*

První čtení

Izaiáš 9,1-3.5-6

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzbývá světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jásá o žnících, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů. Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokoe nebude konce; (bude vládnout) na Davidově trůně a v jeho království, aby je upevnil a utvrdil právem a spravedlností od tohoto času až navěky! Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

Druhé čtení

Titovi 2,11-14

Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým, v konání dobrých skutků.

Evangelium

Lukáš 2,1-14

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v

Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: "Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel – to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plenek a položené v jeslích." A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: "Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má (Bůh) zalíbení."

K zamyšlení

Uprostřed noci, když všechno spalo, se na okraji společnosti narodilo v chudé rodině dítě. Každodenní obyčejná událost. A přesto tato 2000 let stará událost každoročně obnovuje svět. Čím to je, že ještě dnes se dotýká srdcí lidí?

Do tužby po naplnění mých lidských potřeb, po přijetí a uznání se vším, co mě jako člověka vytváří, s mými omezeními a hranicemi, bez mého jakéhokoliv přičinění, se zkušeností, že tato tužba nebude moci být zcela naplněna, se zkušeností mnohonásobného omezení a vinny – do toho všeho přichází Bůh Člověk. Na naše přání, obavy a soužení se nedívá shora, nedívá se na to zevnější, ale dívá se nevinně dětským pohledem bez odsuzování, s důvěrou přímo do našich srdcí.

Dítě ovinuté plenkami leží v jesličkách. Bůh není přítomen ve velkých a mimořádných věcech, ale především v malých, nenápadných, každodenních a pro nás samozřejmých událostech: v láskyplném úsměvu, v něžném gestu, v dobrém slově a především tam, kde je přítomna bolest, slzy a těžké životní zkoušky. Den za dnem v našem životě, v každém člověku, v malém i velkém, v chudém i v bohatém, ve slabém i silném je vždy Bůh Emanuel = "Bůh s námi".

Proto můžeme hluboko v našich srdcích oslavovat to, že se Bůh stal člověkem, i když nám není zrovna do oslavování, jelikož je náš život právě plný utrpení, trápí nás zranění a naše tužby nedochází naplnění. Tomuto Bohu, který je přítomen v dítěti se můžeme beze strachu otevřít. Jemu se můžeme ukázat jací ve skutečnosti jsme, "nazí a obnažení". Můžeme si přiznat hanbu a hřích, zažít smutek, odložit strach a nabýt důvěru. Neboť tento Bůh – dítě se na mne dívá jako na dítě – nechce se mi posmívat, ale miluje mne navzdory mým hříchům. K němu se mohu utíkat sám před sebou. Začneme tedy nový rok s radostnou zvěstí narození Božího dítěte.